

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 21.5.2024
COM(2024) 217 final

2024/0119 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene cu ocazia celei de a 16-a reuniuni a Comitetului părților (Committee of the Parties - „CoP”) din cadrul Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice privind adoptarea unei recomandări și a unor concluzii adresate unui număr de cinci state părți privind punerea în aplicare a acestei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea

EXPUNERE DE MOTIVE

1. **OBIECTUL PROPUNERII**

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii cu ocazia celei de a 16-a reuniuni a Comitetului părților (*Committee of the Parties – „CoP”*) din cadrul Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („Convenția de la Istanbul” sau „convenția”) din 31 mai 2024, în legătură cu adoptarea preconizată a unui proiect de recomandare și a patru proiecte de concluzii adresate unui număr de cinci state părți cu privire la punerea în aplicare a convenției.

2. **CONTEXTUL PROPUNERII**

2.1. **Convenția de la Istanbul**

Convenția de la Istanbul urmărește să stabilească un set cuprinzător și armonizat de norme pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice în Europa și în afara acesteia. Convenția a intrat în vigoare la 1 august 2014.

UE a semnat convenția în iunie 2017 și a finalizat procedura de aderare prin depunerea a două instrumente de aprobare la 28 iunie 2023, determinând intrarea în vigoare a convenției, pentru UE, la 1 octombrie 2023. UE a aderat la convenție în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, și anume aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii¹ și aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea². Toate statele membre ale UE au semnat convenția, dar numai 22 au ratificat-o³.

2.2. **Comitetul părților**

Comitetul părților⁴ este alcătuit din reprezentanții părților la Convenție. Părțile trebuie să depună eforturi pentru a numi, ca reprezentanți ai lor, experți de cel mai înalt rang posibil în domeniul prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței domestice⁵. Sarcinile încredințate CoP sunt enumerate la articolul 1 din Regulamentul de procedură⁶. La 1 octombrie 2023, UE a devenit parte la Convenția de la Istanbul și, prin urmare, membru al CoP [articolul 67 alineatul (1) din convenție].

---

¹ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

² Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

³ Situația ratificărilor la [21].5.2024: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017) FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014), LV (2023).

⁴ [Comitetul părților – Convenția de la Istanbul, Combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Regula 2.1.b din Regulamentul de procedură al Comitetului părților.

⁶ Documentul IC-CP(2015)2, adoptat la 4 mai 2015.

2.3. Mecanismul de monitorizare a Convenției de la Istanbul

Convenția de la Istanbul stabilește un mecanism de monitorizare specific care să asigure punerea în aplicare eficace a dispozițiilor convenției de către părți⁷. Scopul este evaluarea modului în care sunt puse în practică dispozițiile convenției și furnizarea de orientări părților. Acest mecanism este alcătuit din două organisme distincte, dar care interacționează: un grup de experți independenți [Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („GREVIO”)] și CoP.

GREVIO este un grup independent și imparțial de experți în materie de combatere a violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, însărcinat să monitorizeze punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul pentru fiecare țară în parte, în conformitate cu articolul 66 alineatul (1) din convenție. GREVIO este alcătuit din 15 membri aleși dintre resortisanții părților și aleși de CoP pentru un mandat de patru ani, care poate fi reînnoit o singură dată.

Procedura de monitorizare este descrisă la articolul 68 din convenție. Pe scurt, fiecare parte trebuie să prezinte, pe baza unui chestionar pregătit de GREVIO, un raport privind măsurile legislative și alte măsuri prin care se pun în aplicare dispozițiile convenției. Pe baza acestor informații, precum și a informațiilor primite din partea societății civile, a altor organisme instituite prin tratate, a altor organisme ale Consiliului Europei și în cadrul vizitelor efectuate la nivel de țară, GREVIO redactează un proiect de raport privind măsurile luate de partea în cauză pentru punerea în aplicare a dispozițiilor convenției și formulează sugestii și propuneri cu privire la modul în care partea respectivă poate soluționa problemele identificate⁸. După ce a acordat părții posibilitatea de a prezenta observații cu privire la acest raport, GREVIO adoptă versiunea finală a acestuia⁹. Raportul conține concluzii care evidențiază măsurile pe care partea în cauză trebuie să le ia pentru punerea în aplicare a convenției.

Pe baza rapoartelor și a concluziilor GREVIO, în conformitate cu articolul 68 alineatul (12) din convenție, CoP poate adopta recomandări adresate părții în cauză cu privire la punerea în aplicare a convenției și poate stabili o dată pentru transmiterea informațiilor cu privire la punerea lor în aplicare. Pe baza acestei dispoziții, în conformitate cu procedurile convenite, CoP adoptă recomandări care fac distincția între acțiunile pe care consideră că partea în cauză ar trebui să le întreprindă cât mai curând posibil, cu obligația de a-i raporta cu privire la măsurile luate în acest sens în termen de trei ani, și cele despre care, deși importante, consideră că ar putea fi abordate într-o a doua etapă¹⁰. La sfârșitul perioadei de 3 ani, partea trebuie să raporteze CoP cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor respective. Pe baza acestor informații și a eventualelor informații suplimentare obținute de la organizații neguvernamentale, de la societatea civilă și de la instituțiile naționale pentru protecția drepturilor omului, CoP adoptă concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor referitoare la fiecare parte care face obiectul examinării, elaborate de secretariatul comitetului¹¹. La ora actuală, CoP adoptă recomandări și concluzii pe baza

⁷ Articolul 1 alineatul (2) din Convenția de la Istanbul.

⁸ Articolul 68 alineatul (10) din Convenția de la Istanbul.

⁹ Articolul 68 alineatul (11) din Convenția de la Istanbul.

¹⁰ Procedura aplicabilă pentru emiterea de recomandări a fost stabilită de CoP în cadrul celei de a 4-a reuniuni, care a avut loc la 30 ianuarie 2018 și este descrisă în documentul de dezbatere privind adoptarea recomandărilor de către Comitetul părților pe baza rapoartelor și a propunerilor/sugestiilor GREVIO, IC-CP(2018)6.

¹¹ Procedura aplicabilă în materie de supraveghere a punerii în aplicare și a raportării este definită în „Cadrul pentru supravegherea punerii în aplicare a recomandărilor adresate statelor părți”, adoptat de CoP la 13 aprilie 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

consensului în cadrul reuniunilor sale, care au loc la cerere¹², în mod normal de două ori pe an.

2.4. Actele avute în vedere de către Comitetul părților

La 31 mai 2024, în cadrul celei de a 16-a reuniuni, CoP urmează să procedeze la adoptarea unor proiecte de recomandare și de concluzii (denumite în continuare „actele avute în vedere” sau „proiectele de recomandare și de concluzii”), după cum urmează:

- Recomandare privind punerea în aplicare de către Liechtenstein a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice [IC-CP(2024)1-prov];
- Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Andorra adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)2-prov];
- Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Belgia adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)3-prov];
- Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Malta adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)4-prov] și
- Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Spania adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)5-prov].

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Actele avute în vedere se adresează unui număr de cinci state părți și includ recomandări privind măsurile care trebuie luate pentru punerea în aplicare a Convenției de la Istanbul, precum și concluzii privind punerea în aplicare de către statele părți a recomandărilor anterioare. Acestea se referă la punerea în aplicare a dispozițiilor convenției referitoare la cooperarea judiciară în materie penală, cum ar fi aspectele legate de protecția victimelor și de sprijinirea victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, precum și a dispozițiilor Convenției privind azilul și nereturnarea. Aceste aspecte sunt reglementate de acquis-ul Uniunii, în special de Directiva privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice¹³, de Directiva privind drepturile victimelor¹⁴, de Regulamentul privind procedurile de azil¹⁵ și de Directiva privind condițiile de primire¹⁶. Acestea intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii în măsura în care dispozițiile relevante ale convenției pot aduce atingere normelor comune sau pot modifica domeniul de aplicare al acestora în sensul articolului 3 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Prin urmare, este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul CoP în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, întrucât actele avute în vedere au vocația de a

---

¹² Articolul 67 alineatul (2) din convenție.

¹³ Directiva .../... a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (JO ELI:..).

¹⁴ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L ..., ELI: ...).

¹⁵ Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L..., ELI:..).

¹⁶ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L ..., ELI:..).

influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, ceea ce ar putea avea un efect asupra interpretării viitoare a dispozițiilor relevante ale convenției.

Proiectul de recomandare și concluziile privind aspecte care intră în sfera de competență a Uniunii sunt conforme cu obiectivele și politicile Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală, al azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii. Prin urmare, se propune ca Uniunea să nu se opună adoptării proiectelor de recomandare și de concluzii în cadrul celei de a 16-a reuniuni a CoP.

4. TEMEIUL JURIDIC

4.1. Temei juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din TFUE prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului”.

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt incluse, de asemenea, instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”¹⁷.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

CoP este un organism instituit prin Convenția de la Istanbul. Actele avute în vedere, pe care CoP este invitat să le adopte, sunt acte cu efecte juridice. Actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, întrucât pot afecta interpretarea viitoare a dispozițiilor relevante ale Convenției de la Istanbul. Prin urmare, temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temei juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care o poziție este luată în numele Uniunii. Dacă actul avut în vedere urmărește două obiective sau cuprinde două elemente, dintre care unul poate fi identificat ca fiind principal, iar celălalt ca având mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

În ceea ce privește un act avut în vedere care urmărește simultan mai multe obiective sau care cuprinde mai multe elemente ce sunt legate între ele în mod inextricabil, fără ca vreunul să fie accesoriu în raport cu un altul, temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE va trebui să includă, în mod excepțional, diferitele temeuri juridice relevante.

---

¹⁷ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

4.2.2. *Aplicarea la cazul în discuție*

Referitor la temeiul juridic material, UE a aderat la Convenția de la Istanbul în ceea ce privește aspectele care intră în sfera sa de competență exclusivă, și anume aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii¹⁸ și cele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea¹⁹. Aderarea UE la Convenția de la Istanbul a fost reglementată prin două decizii distincte ale Consiliului pentru a ține seama de poziția specială a Danemarcei și a Irlandei cu privire la titlul V din TFUE. În consecință, și decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul CoP trebuie să facă obiectul a două decizii, atunci când recomandările sau concluziile relevante se referă la ambele aspecte.

Actele avute în vedere urmăresc obiective și au componente în domeniul cooperării judiciare în materie penală [articolul 82 alineatul (2) și articolul 84 din TFUE], precum și în domeniul azilului și al nereturnării [articolul 78 alineatul (2) din TFUE]. Aceste aspecte sunt legate în mod inextricabil, fără ca vreunul să fie accesoriu în raport cu celălalt. Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse cuprinde următoarele dispoziții: Articolul 78 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 84.

4.3. **Concluzie**

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 78 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 84, coroborate cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

---

¹⁸ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

¹⁹ Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene cu ocazia celei de a 16-a reuniuni a Comitetului părților (Committee of the Parties - „CoP”) din cadrul Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice privind adoptarea unei recomandări și a unor concluzii adresate unui număr de cinci state părți privind punerea în aplicare a acestei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2), articolul 82 alineatul (2) și articolul 84, coroborate cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („convenția”) a fost încheiată de Uniune prin Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului¹ în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia și prin Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului² în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea și a intrat în vigoare, pentru Uniune, la 1 octombrie 2023.
- (2) În conformitate cu articolul 66 alineatul (1) din convenție, Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice („GREVIO”) a fost însărcinat cu monitorizarea punerii în aplicare a convenției de către părți. În temeiul articolului 68 alineatul (11) din convenție, GREVIO trebuie să își adopte rapoartele și concluziile privind măsurile luate de partea în cauză pentru punerea în aplicare a dispozițiilor convenției.
- (3) Comitetul părților la convenție poate adopta recomandări adresate părții în cauză, în conformitate cu articolul 68 alineatul (12) din convenție. Recomandările se bazează pe rapoartele GREVIO și fac distincție între măsurile pe care Comitetul părților consideră că partea în cauză ar trebui să le ia cât mai curând posibil, cu obligația de a-i raporta acestuia măsurile luate în acest sens în termen de 3 ani, și măsurile despre care, deși importante, Comitetului părților consideră că ar putea fi abordate într-o a doua etapă.

---

¹ Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>.

² Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, JO L 143 I, 2.6.2023, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>.

La sfârșitul perioadei de 3 ani, partea trebuie să raporteze Comitetului părților cu privire la acțiunile întreprinse, în 10 domenii specifice ale convenției. Pe baza acestor informații și a eventualelor informații suplimentare obținute de la organizații neguvernamentale, de la societatea civilă și de la instituțiile naționale pentru protecția drepturilor omului, Comitetul părților trebuie să adopte concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor, elaborate de secretariatul comitetului.

- (4) În cadrul celei de a 16-a reuniuni din 31 mai 2024, Comitetul părților urmează să adopte un proiect de recomandare și patru proiecte de concluzii privind punerea în aplicare a convenției de către cinci state părți („proiectele de recomandare și de concluzii”):
- Recomandare privind punerea în aplicare de către Liechtenstein a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice [IC-CP(2024)1-prov];
  - Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Andorra adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)2-prov];
  - Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Belgia adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)3-prov];
  - Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Malta adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)4-prov] și
  - Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Spania adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)5-prov].
- (5) Proiectele de recomandare și de concluzii se referă la punerea în aplicare a dispozițiilor convenției referitoare la cooperarea judiciară în materie penală, cum ar fi aspectele legate de protecția și de sprijinirea victimelor violenței împotriva femeilor și ale violenței domestice, precum și a dispozițiilor Convenției privind azilul și nereturnarea. Aceste aspecte sunt reglementate de acquis-ul Uniunii, în special de Directiva.../... a Parlamentului European și a Consiliului³ [Directiva privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice], de Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴, de Regulamentul.../... al Parlamentului European și al Consiliului⁵ [Regulamentul de instituire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE] și de Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶. Prin urmare, este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului părților în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală, și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, întrucât actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, ceea ce ar putea avea un efect asupra interpretării viitoare a dispozițiilor relevante ale convenției.

---

³ Directiva .../... a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (JO ELI:..).

⁴ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L de inserat, ELI: de inserat).

⁵ Regulamentul al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO + ELI).

⁶ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO + ELI).

- (6) În ceea ce privește Liechtensteinul, proiectul de recomandare privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a adopta și de a alinia definițiile relevante la convenție (articolul 3 din convenție), de a depune eforturi pentru egalitatea de gen, inclusiv prin luarea de măsuri în acest sens, și de a aborda drepturile și nevoile grupurilor expuse riscului de discriminare intersecțională (articolul 4 din convenție), de a elabora o strategie cuprinzătoare sau un plan de acțiune pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență reglementate de convenție (articolul 7 din convenție), de a asigura finanțarea organizațiilor relevante ale societății civile (articolul 8 din convenție), de a aloca resurse umane și financiare organismelor de coordonare (articolul 10 din convenție), de a armoniza sistemele de colectare a datelor și de a efectua periodic anchete în rândul populației cu privire la toate formele de violență reglementate de convenție (articolul 11 din convenție), de a asigura o linie telefonică de asistență telefonică gratuită și specifică la nivel de stat (articolul 24 din convenție) și de a utiliza ordinele de interdicție ale poliției pentru a asigura protecția victimelor (articolul 52 din convenție). Întrucât recomandările cu privire la aceste aspecte sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării recomandării adresate Liechtensteinului.
- (7) În ceea ce privește Andorra, proiectul de concluzii privind punerea sa în aplicare a convenției include necesitatea de a se asigura că părțile interesate relevante primesc resurse umane și financiare suficiente (articolul 8 și articolul 25 din convenție), de a asigura o abordare coordonată și transversală a prevenirii și combaterii violenței împotriva femeilor (articolul 7 din convenție), de a asigura colectarea de date privind violența împotriva femeilor (articolul 11 din convenție), de a se asigura că victimele au acces la ordine de interdicție de urgență în conformitate cu convenția (articolul 52 din convenție) și de a respecta cerințele Convenției privind statutul de rezident al victimelor violenței împotriva femeilor (articolul 59 din convenție). Întrucât concluziile cu privire la aceste aspecte sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală, al azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării concluziilor adresate Andorrei.
- (8) În ceea ce privește Belgia, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a asigura colectarea de date privind violența împotriva femeilor (articolul 11 din convenție), necesitatea de a se asigura că serviciile specializate de sprijin primesc finanțare într-un mod care să le asigure continuitatea serviciilor (articolul 8 și 25 din convenție) și necesitatea de a se asigura că aspectele legate de violența împotriva femeilor sunt luate în considerare de către autoritățile competente relevante care decid cu privire la încredințare și la drepturile de vizitare (articolul 31 din convenție). Întrucât concluziile cu privire la aceste aspecte sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării concluziilor adresate Belgiei.
- (9) În ceea ce privește Malta, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a consolida cooperarea cu actorii neguvernamentali, inclusiv cu cei care furnizează servicii specializate de asistență, și de a asigura participarea efectivă a acestora la elaborarea politicilor relevante (articolul 7 din convenție), de a asigura colectarea completă de date cu privire la toate formele de violență reglementate de convenție (articolul 11 din convenție), de a lua o serie de

măsuri în domeniul drepturilor de custodie și de vizitare pentru a asigura siguranța victimelor și a copiilor acestora (articolul 31 din convenție) și de a se asigura că legislația este în conformitate cu convenția în ceea ce privește ordinele de interdicție de urgență și ordinele de protecție (articolele 52 și 53 din convenție). Întrucât concluziile cu privire la aceste aspecte sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării concluziilor adresate Maltei.

- (10) În ceea ce privește Spania, proiectul de concluzii privind punerea în aplicare a convenției include necesitatea de a armoniza nivelul de sprijin și de protecție a femeilor victime în întreaga țară (articolele 7, 10 și 25 din convenție), de a aborda nevoile de protecție ale femeilor expuse unor forme intersecționale de discriminare (articolul 4 din convenție), de a sprijini organizațiile neguvernamentale care se ocupă cu protecția drepturilor femeilor, inclusiv din punct de vedere financiar (articolul 9 din convenție), de a asigura accesul rapid al femeilor solicitante de azil la procedura de azil și la cazare în condiții de siguranță și de a asigura detectarea femeilor care solicită azil și care au nevoie de protecție (articolele 60 și 61 din convenție). Întrucât concluziile cu privire la aceste aspecte sunt conforme cu politicile și obiectivele Uniunii în domeniul cooperării judiciare în materie penală, al azilului și al nereturnării și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării concluziilor adresate Spaniei.
- (11) Irlanda nu are obligații în temeiul Deciziei (UE) 2023/1076 a Consiliului și, prin urmare, nu participă la adoptarea prezentei decizii.
- (12) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a 16-a reuniuni a Comitetului părților, instituit în temeiul articolului 67 din convenție, este de a nu se opune adoptării următoarelor acte:

- (1) Recomandare privind punerea în aplicare de către Liechtenstein a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice [IC-CP(2024)1-prov];
- (2) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Andorra adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)2-prov];
- (3) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Belgia adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)3-prov];
- (4) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Malta adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)4-prov] și
- (5) Concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Spania adoptate de Comitetul părților [IC-CP(2024)5-prov].

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*